בית אהרן — אחרי מות

איתא במדרש. בזאת יבא אהרן. הה"ד י"י אורי וישעי. אורי בים וישעי בים. אורי דכתיב ויאר את הלילה. וישעי דכתיב התיצבו וראו את ישועת י"י כו'. י"י מעוז חיי דכתיב עזי וזמרת כו' אם תחנה עלי מחנה כו' מרכבות פרעה כו'. בזאת אני בוטח בזאת יבא אהרן.

ונוכל לומר. בזא"ת. ע"י זאת. יבא אהרן אל הקודש. זא"ת. הוא דכתיב מאת י"י היתה זא"ת. היינו בחינת זא"ת מאת י"י היא בכדי היא נפלאת בעינינו. שנראה הנפלאות בעינינו. וכאן הוא ע"י זא"ת יבא אהרן אל הקודש. כי קודש הוא בחינה גבוה שאינו תלוי במעשה התחתונים כגון שבת שהיא קדושה מעצמה אבל ר"ח ויו"ט ישראל מקדשים כמו שאומרים מקדש ישראל וכו' אבל מ"מ אעפ"י שאינו תלוי במעשה התחתונים בלא ישראל אינו כלום. ע"כ כתיב בזא"ת ע"י זא"ת יבא אהרן אל הקודש:

עוד אמר בזאת יבא אהרן. בזא"ת. כבר אמרנו מהו זא"ת מאת י"י היתה זא"ת היא נפלאת בעינינו. פי' כשיודעים שכל הדברים שבזה העולם הכל הוא מאת י"י אז גם הנפלאת בעינינו. עם הזא"ת יכולין לבוא אל הקודש. וזה אמרנו כבר שקודש נקרא דבר שמעצמו קדוש. וקדוש נקרא דבר שמקבל הקדושה. שבת נקרא קודש. ישראל נקראו קודש. והאיך באים לכך. אמר המדרש אם עשית חבילות של עבירות עשה כנגדן חבילות של מצות. וחושב שם כל האיברים. חבילות לשון התקשרות ל' יעקב חבל נחלתו מה שעושים יעשו בהתקשרות שנהיה קשורים אל המצוה שינתקו מן הסט"א מן ההיפך ולהתקשר להשי"ת. כמו שהמדרש מחשב חשבון של כל האיברים אלו כנגד אלו והבן:

במדרש כי בתחבולות תעשה לך מלחמה אם עשית חבילות (חבילות) של עבירות עשה כנגדן חבילות של מצות. וחשיב שם כל האיברים. ע"ש:

ונוכל לומר בתחבולות לשון התקשרות ל' חבל. כמו בשעה שעושין דבר עבירה או תאווה עושה בהתקשרות כל האיברים כן צריך לתקן כל האיברים לעשות דבר מצוה בהתקשרות כל האיברים כו' וחי בהם אני י"י היינו שיעשה המצות בחיות י"י:

עוד אמר בזאת יבא אהרן. התחיל בפסוק ראשית חכמה יראת י"י שכל טוב לכל עושיהם. ללומדיהם לא נאמר אלא לעושיהם. והקשה מה שייך עשיה אצל יראה ואמר שכל עשיותיו יראה שיהיה ביראה ויכניס היראה בעשי'. וזא"ת היא הבחינה ראשונה של יראה. וקודש היא הבחינה עליונה של יראה. וזהו בזא"ת ע"י זא"ת יבא אל הקוד"ש יראה עלאה והבן:

אאמו"ר זצוקללה"ה כשהיה קורא בשבת זה פ' יוה"כ. היה לו גיעגועין גדולים על יוה"כ כמעט עד כלות הנפש. והיה אומר משל כשרוקחין מרקחת קודם נשואין בשביל הנשואין. טועמין מן

המרקחת גם בשעה ההיא. וכך בשבת זו צריך להתעורר בהתעוררות קדושת יוה"כ:

איתא במדרש. בזמן שאין בהמ"ק קיים התעסקו בתורה ואתם מתכפרים שד"ת שוה לקרבנות. בקרבן יש לחם ובתורה כתיב לכו לחמו בלחמי. יין ושתו ביין מסכתי. שמן. ושמן על ראשך אל יחסר עכ"ל:

ונוכל לומר כמו שקרבן אינו רשאי להיות בו שום מחשבה אחרת חוץ ח"ו. כן בתפלה ובתורה אין רשאי להיות שום מחשבת חוץ ח"ו כי מחשבה פוסלתו. א"כ הוא אזי התורה והתפלה הם בחינת קרבן כי דבר הקרבן הוא שמקרב את ישראל לאביהם שבשמים:

עוד איתא במדרש. משל למלך שהיה לו צרור כו' וביקש ממנו אוהבו ליתנה ולא רצה. אמר אינה שלך. הטריח עליו נתנה לו. ומהו הטירחא. אמר כיון שהטריח בעצמו בעבור השי"ת נתנה לו כי בלא טירחא אינו כלום והעיקר כשאדם מטריח א"ע בעבודת י"י נותנים לו: